दानिएलचे पुस्तक - एकशे तीन क्रमांकाचे

भविष्यवाणीचे उकलणे: भविष्यवाणीच्या आराखड्यांच्या त्रिविध अनुप्रयोगाचे आकलन

Jeff Pippenger
2024-02-29

आपण भविष्यवाणीच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगांचा विचार करीत आलो आहोत. आपण हे यासाठी करीत आहोत की, १९८९ मध्ये “अंतकाळी” सोव्हिएत युनियनच्या पतनाच्या वेळी प्रभूंनी दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटची सहा वचने उघड केली, तेव्हा “ज्ञानाची वाढ” निर्माण झाली होती, जी देवाच्या लोकांच्या त्या पिढीची परीक्षा घेणार होती, हे ओळखता यावे.

> आणि तो म्हणाला, जा, दानिएल: कारण या वचने अंतकाळापर्यंत बंद व मुद्रांकित ठेविली आहेत. पुष्कळजण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, आणि परीक्षिले जातील; पण दुष्ट दुष्टपणाने वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; परंतु ज्ञानी समजतील. दानिएल 12:9, 10.

यहूदाच्या वंशातील सिंह जेव्हा एखादे सत्य उघड करतो, तेव्हा सैतान त्या संदेशाचा प्रतिकार करण्यासाठी कार्य करतो. दानियेल अकराव्या त्या अंतिम वचनांमध्ये उघड झालेल्या सत्यांविरुद्ध उभारलेल्या प्रतिकारामुळे, त्या वचनांशी संबंधित सत्यांचा अधिक सखोल अभ्यास करणे भाग पडले, जेणेकरून उघड झालेल्या सत्यांना दुर्बल करण्यासाठी मांडण्यात आलेल्या चुकांविरुद्ध उभा करण्यात आलेला पवित्र बचाव डळमळीत होऊ नये. त्या वादाच्या मध्यभागी प्रकाशात आलेल्या तत्त्वांपैकी एक म्हणजे भविष्यवाण्याचा त्रिगुणित अनुप्रयोग होय. दानियेलाच्या पुस्तकातील “the daily” हे काय दर्शविते (मूर्तिपूजा) याविषयी योग्य असण्याच्या गरजेशी संबंधित संदर्भात, आणि “the daily” काढून टाकण्याशी संबंधित योग्य इतिहास (इ.स. 508) याच्या अनुषंगाने, ते प्रथम ओळखण्यात आले.

भविष्यवाणीची चौकट म्हणून तीन उजाड करणाऱ्या शक्तींची ओळख ही, भविष्यवाणीची चौकट पहिल्या दोन उजाड करणाऱ्या शक्ती आहेत या मिलरवादी चौकटीशी समांतर होती; आणि “the daily” ही मूर्तिपूजा आहे अशी मिलरवाद्यांनी केलेली ओळख, दानिएल अकराव्या अध्यायाच्या शेवटच्या सहा वचनेशी सुसंगत असा इतिहास पुरवित होती, जसे सिस्टर व्हाइट यांनी तसे असले पाहिजे असे म्हटले होते. अशा प्रकारे, 1989 मध्ये अंतकाळी न उघडलेल्या ज्ञानाविरुद्ध झालेल्या प्रतिकारामुळे अधिक मोठा प्रकाश उत्पन्न झाला; कारण ज्ञान वाढविण्यात आले होते, आणि त्याचबरोबर त्याने तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीकरिता विशिष्ट नियमही ओळखून दिले, जे पहिल्या देवदूताच्या चळवळीत विल्यम मिलर यांनी एकत्र केलेल्या व उपयोगात आणलेल्या काही भविष्यवाणीविषयक नियमांच्या विकासाशी समांतर होते.

आपण रोमच्या तिहेरी अनुप्रयोगाचा, बाबेलच्या तीन पतनांचा, आणि तीन एलियांचा विचार केला आहे; आणि आता आपण कराराच्या दूतासाठी मार्ग सिद्ध करणाऱ्या तीन दूतांचा विचार करीत आहोत. आपण रोमच्या त्या तिन्ही अवस्थांचा बाबेलच्या तीन पतनांशी घनिष्ठ आच्छादन व समांतर संबंध ओळखला आहे, तसेच तीन एलिया आणि मार्ग सिद्ध करणारे तीन दूत यांच्याशीही निकटचे समांतरत्व ओळखले आहे. अंतिम दिवसांत विल्यम मिलर आणि Future for America हे दोघेही तिसऱ्या एलियाचे, तसेच मार्ग सिद्ध करणाऱ्या तिसऱ्या दूताचे प्रतिनिधित्व करतात. येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या आरंभाद्वारे तिचा अंत स्पष्ट करतो, आणि पहिल्या देवदूताची चळवळ तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीशी समांतर आहे.

> “देवाने प्रकटीकरण १४ मधील संदेशांना भविष्यवाणीच्या क्रमामध्ये त्यांचे स्थान दिले आहे, आणि पृथ्वीच्या या इतिहासाच्या समाप्तीपर्यंत त्यांचे कार्य थांबणारे नाही. पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांचे संदेश अजूनही या काळासाठी सत्य आहेत, आणि जे पुढे येते त्याबरोबर ते समांतर चालणारे आहेत. तिसरा देवदूत आपली चेतावणी मोठ्या आवाजाने घोषित करतो. ‘या गोष्टींनंतर,’ योहान म्हणाला, ‘मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून खाली येताना

> पाहिला; त्याच्याकडे महान सामर्थ्य होते, आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली.’ या प्रकाशनात, तिन्ही संदेशांचा प्रकाश एकत्रित झालेला आहे.” The 1888 Materials, 803, 804.

पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या चळवळीचे नेतृत्व विल्यम मिलर यांनी केले. सिस्टर व्हाईट मिलर यांना “निवडलेला दूत” असे संबोधतात.

> “विल्यम मिलर सैतानाच्या राज्याला हादरा देत होता, आणि त्या प्रधान शत्रूने केवळ त्या संदेशाच्या परिणामाला निष्फळ करण्याचाच नव्हे, तर त्या संदेशवाहकाचाही नाश करण्याचा प्रयत्न केला.” Spirit of Prophecy, volume 4, 219.

तिने हेही स्पष्ट केले की मिलर यांचे प्रतिरूप एलियाह आणि बाप्तिस्मा देणारा योहान या दोघांद्वारे दर्शविले गेले होते.

> “हजारो लोकांना विल्यम मिलर यांनी प्रचारिलेल्या सत्याचा स्वीकार करण्यास प्रवृत्त करण्यात आले, आणि संदेशाची घोषणा करण्यासाठी एलियाच्या आत्मा व सामर्थ्यात देवाचे सेवक उभे करण्यात आले. येशूचा अग्रदूत योहान याप्रमाणेच, ज्यांनी हा गंभीर संदेश प्रचारिला त्यांनी झाडाच्या मुळाशी कुऱ्हाड ठेवण्यास, आणि मनुष्यांनी पश्चात्तापास योग्य अशी फळे उत्पन्न करावीत, असे आवाहन करण्यास स्वतःला बाध्य समजले.” Early Writings, 233.

योहान बाप्तिस्ता, जो येशूनुसार दुसरा एलियाह होता, तो कराराच्या दूतासाठी मार्ग सिद्ध करणारा पहिलाही दूत होता. म्हणून हे स्पष्ट आहे की तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीला एक “नियुक्त दूत” असेल. त्या दूताचे प्रतिरूप एलियाह, योहान बाप्तिस्ता आणि विल्यम मिलर यांच्यामध्ये पूर्वसूचित झालेले असेल. मिलरबरोबर हे दोन्ही नियुक्त दूत प्रकटीकरण चौदा मधील तीन देवदूतांच्या चळवळीच्या आरंभ आणि समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि असे करताना, ते एकत्रितपणे तिसऱ्या एलियाहचे तसेच कराराच्या दूतासाठी मार्ग सिद्ध करणाऱ्या तिसऱ्या दूताचेही प्रतिनिधित्व करतात.

आरंभातील किंवा समाप्तीतील निवडलेल्या दूताचा संदेश नाकारणे म्हणजे मृत्यू होय, आणि Future for America चा संदेश “ओळीवर ओळ” या भविष्यसूचक अनुप्रयोगावर आधारित आहे, जी उत्तरवर्षावाची कार्यपद्धती आहे. “ओळीवर ओळ” या अनुप्रयोगाद्वारे हे स्थापित होते की मिलराइट चळवळीने Future for America च्या चळवळीचा पूर्वसंकल्प दर्शविला. मिलराइट इतिहासातील एक मार्गचिन्ह म्हणजे विल्यम मिलर, हा “निवडलेला दूत.” त्या मार्गचिन्हाचा नकार करणे म्हणजे संदेशाचा नकार करणे होय; म्हणून अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभ आणि समाप्तीद्वारे हे स्थापित होते की दूताचा नकार हा संदेशाचाही नकार आहे, कारण संदेश निवडलेल्या दूताची ओळख करून देतो. म्हणून, संदेशाचा नकार करणे म्हणजे दूताचा नकार करणे आणि उलटही तसेच. नर्तकाविना नृत्य नाही.

> “ख्रिस्ताच्या पहिल्या आगमनाच्या घोषणेकडे माझे पुन्हा लक्ष वेधण्यात आले. येशूचा मार्ग सिद्ध करण्यासाठी योहानाला एलियाच्या आत्म्याने व सामर्थ्याने पाठविण्यात आले होते. ज्यांनी योहानाची साक्ष नाकारली, त्यांना येशूच्या शिकवणींचा लाभ झाला नाही. त्याच्या आगमनाची पूर्वसूचना देणाऱ्या संदेशाला त्यांनी जो विरोध केला, त्यामुळे ते अशा स्थितीत उभे राहिले की, तोच मशीहा आहे याचा सर्वांत बळकट पुरावाही ते सहजपणे स्वीकारू शकले नाहीत. ज्यांनी योहानाचा संदेश नाकारला, त्यांना आणखी पुढे जाऊन ख्रिस्तालाही नाकारावे व त्याला क्रूसावर खिळावे, असे करण्यास सैतानाने प्रवृत्त केले. असे करून त्यांनी स्वतःला अशा स्थितीत आणले की, पेन्टेकॉस्टच्या दिवशीचा तो आशीर्वाद, जो त्यांना स्वर्गीय पवित्रस्थानाकडे जाणारा मार्ग शिकविला असता, तो ते स्वीकारू शकले नाहीत. मंदिरातील पडदा फाटला, यावरून हे प्रकट झाले की यहूदी बलिदाने व विधी यापुढे स्वीकारले जाणार नव्हते. महान बलिदान अर्पण करण्यात आले होते आणि ते स्वीकारले गेले होते; आणि पेन्टेकॉस्टच्या दिवशी जो पवित्र आत्मा उतरला, त्याने शिष्यांची मने पृथ्वीवरील पवित्रस्थानापासून स्वर्गीय पवित्रस्थानाकडे वळविली, जिथे येशू स्वतःच्या रक्ताद्वारे प्रवेशला होता, जेणेकरून आपल्या प्रायश्चित्ताचे लाभ आपल्या शिष्यांवर ओतावे. परंतु यहूदी मात्र संपूर्ण अंधारातच राहिले. तारणाच्या योजनेविषयी त्यांना मिळू

शकला असता तो सर्व प्रकाश त्यांनी गमावला, आणि ते अजूनही आपल्या निरुपयोगी बलिदानांवर व अर्पणांवरच भरवसा ठेवून राहिले. स्वर्गीय पवित्रस्थानाने पृथ्वीवरील पवित्रस्थानाचे स्थान घेतले होते; तरीही या बदलाची त्यांना काहीच जाणीव नव्हती. म्हणून पवित्रस्थानातील ख्रिस्ताच्या मध्यस्थीचा लाभ त्यांना होऊ शकला नाही."

> "यहूदी लोकांनी ख्रिस्ताला नाकारून त्याला क्रूसावर खिळले, या त्यांच्या आचरणाकडे अनेकजण भयाने पाहतात; आणि त्याच्या लज्जास्पद छळाचा इतिहास वाचताना, त्यांना वाटते की ते त्याच्यावर प्रेम करतात, आणि पेत्राप्रमाणे त्याला नाकारले नसते, किंवा यहूद्यांप्रमाणे त्याला क्रूसावर खिळले नसते. परंतु सर्वांच्या अंतःकरणाचे वाचन करणाऱ्या देवाने, त्यांनी येशूबद्दल असल्याचा दावा केलेल्या त्या प्रेमाची कसोटी लावली आहे. पहिल्या देवदूताच्या संदेशाच्या स्वीकृतीकडे सर्व स्वर्ग अत्यंत खोल स्वारस्याने पाहत होता. पण अनेक जण, जे येशूवर प्रेम करीत असल्याचा दावा करीत होते, आणि ज्यांनी क्रूसाची कथा वाचताना अश्रू ढाळले, त्यांनी त्याच्या आगमनाची सुवार्ता उपहासाने उडवून लावली. आनंदाने तो संदेश स्वीकारण्याऐवजी, त्यांनी तो एक भ्रम असल्याचे घोषित केले. त्याच्या प्रगटीकरणावर प्रेम करणाऱ्यांचा त्यांनी द्वेष केला आणि त्यांना मंडळ्यांमधून बाहेर काढले. ज्यांनी पहिला संदेश नाकारला, त्यांना दुसऱ्यापासून लाभ होऊ शकला नाही; तसेच मध्यरात्रीच्या घोषणेमुळेही त्यांना काही लाभ झाला नाही, जी त्यांना विश्वासाने येशूबरोबर स्वर्गीय पवित्रस्थानातील परमपवित्र स्थानी प्रवेश करण्यास तयार करण्यासाठी होती. आणि पहिले दोन्ही संदेश नाकारल्यामुळे, त्यांनी आपली समज इतकी अंधकारमय केली आहे की तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशात, जो परमपवित्र स्थानी जाण्याचा मार्ग दर्शवितो, त्यांना काहीही प्रकाश दिसत नाही. मी पाहिले की जसे यहूद्यांनी येशूला क्रूसावर खिळले, तसेच नामधारी मंडळ्यांनी या संदेशांना क्रूसावर खिळले आहे, आणि म्हणूनच त्यांना परमपवित्र स्थानी जाण्याच्या मार्गाचे काही ज्ञान नाही, आणि ते तेथे येशूच्या मध्यस्थीचा लाभ घेऊ शकत नाहीत. जसे यहूदी आपले निरुपयोगी बलिदान अर्पण करीत होते, तसेच हेही येशूने सोडून दिलेल्या त्या विभागाकडे आपली निरुपयोगी प्रार्थना अर्पण करतात; आणि या फसवणुकीवर संतुष्ट झालेला सैतान धार्मिक स्वरूप धारण करतो, आणि ख्रिस्ती असल्याचा दावा करणाऱ्या या लोकांची मने स्वतःकडे वळवितो, आपल्या सामर्थ्याने, चिन्हांनी आणि खोट्या अद्भुत गोष्टींनी कार्य करीत, त्यांना आपल्या सापळ्यात घट्ट अडकविण्यासाठी." Early Writings, 259–261.

ज्यांनी "योहानाची साक्ष नाकारली त्यांना येशूच्या शिकवणींचा काहीही लाभ झाला नाही," आणि ज्यांनी "पहिला संदेश नाकारला त्यांना दुसऱ्याचा लाभ होऊ शकला नाही; तसेच मध्यरात्रीच्या हाकेतूनही त्यांना काही लाभ झाला नाही." योहानाची सेवा ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्यापूर्वी झाली; त्यानंतर लवकरच त्याने आपल्या सेवाकार्याच्या प्रारंभी मंदिर शुद्ध केले. २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी तो अकस्मात आला तेव्हा ख्रिस्ताने लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करावे यासाठी मिलरची सेवा तयारी करून गेली. या दोन्ही साक्षीदारांपैकी कोणत्याही उदाहरणात, मार्ग तयार करणाऱ्या दूताचा नकार म्हणजे मृत्यू होय.

ख्रिस्ताने कराराच्या दूताच्या नात्याने आपल्या कार्यात जे शुद्धीकरण व पवित्रीकरण केले, त्याचा उद्देश असा होता की, जगापर्यंत तारणाचा संदेश पोहोचविण्याचे कार्य सिद्ध करण्यासाठी एक लोकसमूह उभा करावा. कार्य त्या कालखंडाच्या आधीच पूर्ण केले जाते, जो कार्यकारी न्यायनिवाडा आरंभ होतो त्या वेळेचे प्रतिनिधित्व करतो. शिष्यांच्या इतिहासातील यरुशलेमाचा विनाश हा कार्यकारी न्यायनिवाड्याचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि अॅडव्हेंटिझमने ते कार्य पूर्ण करण्याच्या आपल्या जबाबदारीकडून पाठ फिरविली; परंतु प्रभूने त्यांना एकत्र जमविण्याचा प्रयत्न केला होता. त्याने आपल्या लोकांना 1850 चा चार्ट प्रकाशित करण्यास मार्गदर्शन केले, जो त्या संदेशाचे आलेखरूप प्रतिनिधित्व होता, जो ते जगापर्यंत पोहोचवू शकले असते.

> "इस्राएलाने अरण्यात चाळीस वर्षे भटकावे, ही देवाची इच्छा नव्हती; त्यांना थेट कनान देशात नेऊन तेथे एक पवित्र, आनंदी लोक म्हणून स्थापन करावे, अशी त्याची इच्छा होती. परंतु 'अविश्वासामुळे त्यांना प्रवेश करता आला नाही.' इब्री 3:19. त्यांच्या पाठीमोडीमुळे व धर्मत्यागामुळे ते अरण्यात नाश पावले, आणि प्रतिज्ञाप्राप्त देशात प्रवेश करण्यासाठी इतरांना उभे करण्यात आले. त्याचप्रमाणे, ख्रिस्ताचे आगमन इतके दीर्घकाळ विलंबित

> व्हावे आणि त्याचे लोक पाप व दुःखाने भरलेल्या या जगात इतकी वर्षे राहावीत, ही देवाची इच्छा नव्हती. परंतु अविश्वासाने त्यांना देवापासून विभक्त केले. त्याने त्यांच्यासाठी नेमून दिलेले कार्य करण्यास त्यांनी नकार दिल्यामुळे, संदेश जाहीर करण्यासाठी इतरांना उभे करण्यात आले. जगावर दया करून, येशू आपले आगमन विलंबित करीत आहे, जेणेकरून पाप्यांना इशारा ऐकण्याची संधी मिळावी आणि देवाचा कोप ओतला जाण्यापूर्वी त्याच्यामध्ये आश्रय सापडावा." द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 458.

जर ॲडव्हेंटिझमने केवळ आपला विश्वास दृढपणे धरून ठेवला असता, तर "त्यांचे कार्य पूर्ण झाले असते."

> "१८४४ मधील महान निराशेनंतर जर अॅडव्हेंटिस्टांनी आपल्या विश्वासाला दृढपणे धरून ठेवले असते आणि देवाच्या उलगडत जाणाऱ्या व्यवस्थेमध्ये एकचित्ताने पुढे गेले असते, तिसऱ्या देवदूताचा संदेश स्वीकारून पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्याने तो जगाला जाहीर केला असता, तर त्यांनी देवाचे तारण पाहिले असते; प्रभूने त्यांच्या प्रयत्नांबरोबर सामर्थ्याने कार्य केले असते; कार्य पूर्ण झाले असते; आणि ख्रिस्त यापूर्वीच आपल्या लोकांना त्यांचे प्रतिफळ देण्यासाठी आला असता. परंतु त्या निराशेनंतर आलेल्या शंका व अनिश्चिततेच्या काळात, अनेक अॅडव्हेंट विश्वासणाऱ्यांनी आपला विश्वास सोडून दिला.... अशा प्रकारे कार्यात अडथळा आला, आणि जग अंधकारातच राहिले. जर संपूर्ण अॅडव्हेंटिस्ट समुदाय देवाच्या आज्ञा आणि येशूवरील विश्वास यांवर एकत्र आला असता, तर आपला इतिहास किती व्यापकपणे भिन्न झाला असता!" Evangelism, 695.

१८४४ च्या वसंत ऋतूत, कराराचा दूताने मिलरवादी चळवळ शुद्ध केली, आणि नंतर शरद ऋतूत तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आणला. मिलर, त्याचा संदेश, आणि त्याने प्रतिनिधित्व केलेली चळवळ, यांनी दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताची पूर्तता केली होती. एक्सेटर, NH येथील शिबिरसभेत मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा संदेश आला आणि अल्प अशा दोन महिन्यांत कोणत्या कुमारिकांकडे तेल होते हे प्रदर्शित झाले. त्या दोन वर्गांचे प्रकटीकरण झाले, आणि तिसरा देवदूत आपल्या हातात असा संदेश घेऊन आला जो खाल्ला जाणे आवश्यक होते, परंतु शहाण्या कुमारिकांनी "संशय आणि अनिश्चिततेच्या काळात" "आपला विश्वास सोडून दिला."

"संशय आणि अनिश्चिततेचा कालावधी" हा त्याच्या मृत्यूसमयी शिष्यांद्वारे दर्शविला गेला होता; परंतु तिसऱ्या दिवशी त्याने आपल्या पुनरुत्थानाचा संदेश आपल्या शिष्यांसमोर उलगडण्यास आरंभ केला, आणि त्यांनी "आपला विश्वास सोडला नाही." पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या चळवळीतील शहाण्या कुमारींसाठीचा संशय आणि अनिश्चिततेचा कालावधी साधारणपणे तीन वर्षे चालू राहिला; त्या वेळी प्रभूंनी सिस्टर व्हाइट यांना प्रकट केले की, त्याने आपल्या हात पुढे करून आपल्या लोकांच्या उरलेल्या अवशेषास पुन्हा एकदा एकत्र जमविले आहे. त्याने आपल्या लोकांना त्यांचे प्रकाशनकार्य सुरू करण्यास आणि हबक्कूकची दुसरी पट्टी तयार करण्यास मार्गदर्शन केले; परंतु "अनेक अॅडव्हेंट विश्वासणाऱ्यांनी आपला विश्वास सोडला.... त्यामुळे कार्यात अडथळा आला, आणि जग अंधारात राहिले."

१८४९ मध्ये, पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशाचा निवडलेला दूत विल्यम मिलर याला समाधी देण्यात आली. जर २२ ऑक्टोबर १८४४ च्या सुज्ञ कुमारिकांनी "आपला विश्वास दृढ धरून ठेवला असता आणि देवाच्या उलगडत जाणाऱ्या प्रॉव्हिडन्समध्ये एकचित्ताने पुढे चालत राहिल्या असत्या," तर प्रभुने एलियाच्या आत्मा व सामर्थ्यात दुसरा एक दूत उभा केला असता. त्याऐवजी "ख्रिस्ताचे आगमन" "विलंबित" झाले आणि त्याचे लोक "तशाच प्रकारे" प्राचीन इस्राएलाप्रमाणे "या पाप व दु:खाच्या जगात" "अनेक वर्षे" "राहतील."

१८६३ मधील बंडानंतर एकशे सव्वीस वर्षांनी, प्रभूने तिसऱ्या देवदूताचा निवडलेला संदेशवाहक उभा केला. त्याचे कार्य असे होते की कराराचा दूत अचानक आपल्या मंदिरात येण्यासाठी मार्ग तयार करणे आणि तपासणी न्यायाच्या अंतिम प्रसंगांत एक लाख चव्वेचाळीस हजारांबरोबर करारसंबंधात प्रवेश करणे; तसेच, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारी कायद्यापासून सुरू होणाऱ्या कार्यकारी न्यायाच्या काळात अहाब, येजाबेल आणि तिचे संदेष्टे यांच्या त्रिविध संघटनेला सामोरे जाणारा संदेश सादर करणे.

मार्ग सिद्ध करणारा तिसरा दूत हा तपासणी न्यायाच्या अंतिम प्रसंगांत एक कार्य, एक संदेश, एक दूत आणि एक चळवळ यांचे प्रतिनिधित्व करतो. तिसरा एलियाह हा कार्यकारी न्यायाच्या अंतिम प्रसंगांत एक कार्य, एक संदेश, एक दूत आणि एक चळवळ यांचे प्रतिनिधित्व करतो. मार्ग सिद्ध करणाऱ्या दूताचा संदेश, आणि एलियाहचा संदेश, हा प्रकटीकरण ग्रंथाच्या आठव्या ते अकराव्या अध्यायांतील तीन हायांपैकी तिसऱ्या हायाचा संदेश आहे.

मार्ग तयार करणाऱ्या दूताने दर्शविलेल्या इतिहासात, तिसऱ्या धिक्काराचा संदेश त्या तुरईचे प्रतिनिधित्व करतो जी लाओदीकेयातील अॅडव्हेंटवादाला असे आवाहन करते: "अग्नीत तावून सुलाखून घेतलेले सोने माझ्याकडून विकत घे, म्हणजे तू धनवान होशील; आणि पांढरे वस्त्र, म्हणजे तू वस्त्र परिधान करशील आणि तुझ्या नग्नतेची लज्जा प्रकट होणार नाही; आणि डोळ्यांना अंजन लाव, म्हणजे तू पाहू शकशील." हा देवाच्या प्रेमाचा संदेश आहे, जो देवाच्या लोकांना त्यांचे अपराध दाखवितो; कारण "ज्यांज्यांवर" तो प्रेम करतो, त्यांना तो "ताडतो व शिस्त लावतो." हा ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वाचा संदेश आहे, जो मनुष्यांना त्याचे चरित्र स्वीकारण्यास बोलावितो; ते चरित्र त्या कालखंडात प्रगट होते जेव्हा कराराचा दूत आत्ममंदिर शुद्ध करण्याचे कार्य पूर्ण करीत असतो; आणि म्हणूनच तो ज्यांच्यावर प्रेम करतो त्यांना त्याचे चरित्र प्रगट करण्यास, "म्हणून उत्कट हो आणि पश्चात्ताप कर," असे आवाहन करतो; कारण तो त्या व्यवस्थापनकालीन "दाराशी" आहे, जे कृपाकालाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करते, जिथे तो लाओदीकेयातील अॅडव्हेंटवादाला आपल्या "तोंडातून" "ओकून टाकील." ते व्यवस्थापनकालीन "दार" तेच दार आहे जे तो "उघडतो, आणि कोणी बंद करीत नाही; आणि बंद करतो, आणि कोणी उघडीत नाही."

"ओळीवर ओळ" या तत्त्वाच्या उपयोगाने सुटणारा एक भासमान विरोधाभास आहे; परंतु अनेकांना तो भासमान विरोधाभास ओळखताही येणार नाही. तो सुटल्यावर, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी घडणाऱ्या तपासणी न्यायापासून कार्यकारी न्यायापर्यंतच्या संक्रमणाविषयी अधिक स्पष्टता प्राप्त होते. तो यामुळे सुटतो की, पेन्टेकोस्ट हे संयुक्त संस्थानांतील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतीकात्मक पूर्वरूप आहे, हे स्वीकारले जाते. तपासणी न्यायामध्ये प्रतीकरूपाने मार्ग तयार करणारा तिसरा संदेशवाहक, याच्या विचाराची सांगता करण्यासाठी—आणि कार्यकारी न्यायाचे प्रतीक असणाऱ्या तिसऱ्या एलियाच्या विरोधात—आपण या भासमान विरोधाभासाचा विचार करू.

पुढील लेखात आपण हा अभ्यास पुढे चालू ठेवू.

> "तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत जो देवदूत सहभागी होतो, त्याने आपल्या गौरवाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशित करावयाची आहे. येथे जगव्यापी व्याप आणि अद्वितीय सामर्थ्य असलेल्या कार्याची भविष्यवाणी करण्यात आली आहे. १८४०–४४ मधील आगमन चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याची एक गौरवशाली प्रकटता होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशन केंद्रापर्यंत पोहोचविण्यात आला, आणि काही देशांत सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणा झाल्यापासून कोणत्याही देशात पाहिली गेली नव्हती इतकी महान धार्मिक जिज्ञासा दिसून आली; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशाऱ्याखाली होणाऱ्या त्या सामर्थ्यशाली चळवळीने ह्यांनाही मागे टाकावयाचे आहे."

> "हे कार्य पेंटेकॉस्टच्या दिवसाच्या कार्याप्रमाणेच असेल. जसा 'पहिला पाऊस' सुवार्तेच्या प्रारंभी पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावात देण्यात आला, मौल्यवान बीज अंकुरावे म्हणून, तसेच 'उशिराचा पाऊस' तिच्या समाप्तीच्या वेळी कापणी पिकून तयार व्हावी म्हणून दिला जाईल. 'मग आपण जाणू; परमेश्वराला जाणण्यास आपण पुढे चालत राहिलो तर: त्याचे प्रकट होणे प्रभातकाळाप्रमाणे निश्चित आहे; आणि तो पृथ्वीवर पडणाऱ्या पावसाप्रमाणे, उशिराच्या व पहिल्या पावसाप्रमाणे, आमच्याकडे येईल.' होशेय 6:3. 'म्हणून, हे सियोनच्या लेकरांनो, आनंद करा, आणि परमेश्वर तुमचा देव याच्यात हर्ष मानावा; कारण त्याने तुम्हांला योग्य प्रमाणात पहिला पाऊस दिला आहे, आणि तो तुमच्यासाठी पाऊस पाडील—पहिला पाऊस आणि उशिराचा पाऊस.' योएल 2:23. 'शेवटच्या दिवसांत, देव म्हणतो, मी माझ्या आत्म्यापैकी सर्व देहावर ओतीन.' 'आणि असे होईल की जो कोणी प्रभूच्या नावाचा धावा करील तो तारण पावेल.' प्रेषितांची कृत्ये 2:17, 21."

“सुवार्तेचे महान कार्य, जसे त्याच्या प्रारंभी देवाच्या सामर्थ्याचे प्रकटीकरण झाले तसेच, त्याच्या समाप्तीला त्याहून कमी प्रकटीकरणाने संपुष्टात येणार नाही. सुवार्तेच्या आरंभी पूर्व पावसाच्या ओतप्रोत वर्षावामध्ये ज्या भविष्यवाण्या पूर्ण झाल्या, त्या तिच्या समाप्तीच्या वेळी उत्तर पावसामध्ये पुन्हा पूर्ण होणार आहेत. येथे ते ‘शांतिदायक काळ’ आहेत, ज्यांची प्रेषित पेत्राने अपेक्षा केली होती, जेव्हा त्याने म्हटले: ‘म्हणून पश्चात्ताप करा, आणि फिरा, म्हणजे तुमची पापे पुसून टाकली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सन्निधीतून शांतिदायक काळ येतील; आणि तो येशूला पाठवील.’ प्रेषितांची कृत्ये 3:19, 20.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 611.